

Sygn. akt II K 307/18 Zambrów, 09 października 2018 r.

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Sąd Rejonowy w Zambrowie w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący SSR Marta Kołakowska

Protokolant Renata Konert

w obecności Prokuratora Katarzyny Kluczek – Przybylskiej

po rozpoznaniu w dniu 09.10.2018 r.

sprawy ***A. R. (1) syna A. i L. z d. P., ur. (...) w B.,***

oskarżonego o to, że:

w dniu 26 października 2017 roku, w piśmie kierowanym do Sądu Okręgowego w Ł. znieważył funkcjonariusza Zakładu Karnego w C. – kierownika (...) M. B. (1), używając wobec niego określenia „Kierownik konował, zbydlęcona patologia SW”, w związku z pełnieniem przez niego obowiązków służbowych i z powodu wykonywania przez niego zawodu, przy czym czynu tego dopuścił się będąc wcześniej skazanym za umyślne przestępstwo podobne na karę pozbawienia wolności w ciągu 5 lat po odbyciu ponad 6 miesięcy kary

tj. o czyn z art. 226 § 1 kk w zw. z art. 231a § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk

I. Kwalifikując czyn zarzucany oskarżonemu z art. 226 § 1 kk w zw. z art. 231a kk w zw. z art. 64 § 1 kk oskarżonego A. R. (1) uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i za to na mocy art. 226 § 1 kk w zw. z art. 231a kk w zw. z art. 64 § 1 kk skazuje go i wymierza mu karę 4 (cztery) miesięcy pozbawienia wolności.

II. Zwalnia oskarżonego A. R. (1) od ponoszenia kosztów postępowania.

Sygn. akt II K 307/18

UZASADNIENIE

Na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 26.10.2017r. A. R. (1) – odbywający karę w Zakładzie Karnym w C., skierował pismo do Sądu Okręgowego w Ł.. W piśmie tym znieważył funkcjonariusza Zakładu Karnego w C. - kierownika (...) M. B. (1) z zawodu lekarza, używając wobec niego określenia „Kierownik konował, zbydlęcona patologia SW”. Powyższego sformułowania A. R. (1) użył w związku z pełnieniem przez M. B. (1) obowiązków służbowych i z powodu wykonywania przez niego zawodu.

Wskazanego czynu A. R. (1) dopuścił się będąc wcześniej skazanym za umyślne przestępstwo podobne na karę pozbawienia wolności w ciągu 5 lat po odbyciu ponad 6 miesięcy kary tj. w warunkach art. 64 § 1 kk.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o: pismo (k 2 – 3), odpisy wyroków (k. 39-40, 60 , 63-64, 65-89, 103-104, 106), opinię sądowo – psychiatryczną (k. 108-144), zeznania świadka M. B. (1) (k. 150, 8).

Oskarżony A. R. (1) nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu (k. 50, 149 v).Wyjaśnił, że niczego takiego nie mówił w stosunku do tej osoby.

Sąd zważył, co następuje:

W ocenie Sądu wyjaśnienia oskarżonego nie zasługują na uznanie za wiarygodne, albowiem są sprzeczne ze zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym. O winie oskarżonego przekonuje głównie dokument w postaci pisma opatrzonego datą 26.10.2017r., kierowanego do Sądu Okręgowego w Ł. a podpisanego przez A. R. (1). W piśmie tym pada sformułowanie „tzw. Kierownik „konował” zbydlęconą patologia SW”. Z treści pisma wynika, że oskarżony kieruje zarzuty dotyczące jego leczenia wobec kierownika (...) Zakładu Karnego w C., a wskazane wyżej określenie odnosi właśnie wobec tej osoby.

Świadek M. B. (1) - kierownik (...) Zakładu Karnego w C. zeznał, że w jednym z pism, którego autorem był A. R. (1) odczytał określenie znieważające jego osobę. Zeznał, że poczuł się znieważony, dotknięty tym pismem, bo robi wszystko, żeby utrzymać stan zdrowia pacjentów na poziomie w jakim trafili do zakładu karnego i stara się wyleczyć. Użyte określenie było dla niego bolesne. Brak było podstaw, by odmówić wiarygodności zeznaniom ww. świadka.

Z wiarygodnej opinii sadowo – psychiatrycznej wynikało (k. 114), że w czasie popełnienia zarzucanego mu czynu oskarżony miał zachowaną zdolność rozumienia znaczenia czynu i kierowania swoim postępowaniem.

W ocenie Sądu zachowanie oskarżonego jednoznacznie wypełnia znamiona przestępstwa określonego w art. 226 § 1 kk w zw. z art. 231 a kk i można uznać je za znieważenie funkcjonariusza publicznego M. B. (1). W świetle zgromadzonego materiału dowodowego nie ulega wątpliwości, że oskarżony dopuścił się zarzucanego mu czynu.

Przedmiotem ochrony art. 226 § 1 KK jest prawidłowe funkcjonowanie instytucji państwowych i samorządu terytorialnego (główny przedmiot ochrony) oraz godność funkcjonariusza publicznego i osoby przybranej mu do pomocy (dodatkowy przedmiot ochrony). Pierwszoplanowe znaczenie ma ochrona funkcjonariusza publicznego. Zachowanie przestępne polega na znieważeniu funkcjonariusza publicznego lub osoby do pomocy mu przybranej, podczas i w związku z pełnieniem obowiązków służbowych (§ 1). Znieważenie polega na uwłaczaniu czci drugiego człowieka przez okazywanie mu pogardy, ubliżanie, obraźliwe zachowanie w stosunku do niego. Chodzi o naruszenie godności człowieka. Istotą znieważenia jest okazanie pogardy, która głębiej wyraża ujemny stosunek do wartości jaką reprezentuje człowiek niż lekceważenie (W. Kulesza, Zniesławienie i zniewaga, s. 174). Kryminalizacji poddane jest znieważenie funkcjonariusza publicznego. Przestępstwa te są umyślne (crimina dolosa) i mogą być popełnione tylko z zamiarem bezpośrednim (cum dolo directo), bowiem znamiona "znieważa" i "poniża" wskazują na intencjonalność zachowania.

Z kolei zgodnie z art. 231a kk z ochrony prawnej przewidzianej dla funkcjonariuszy publicznych podczas lub w związku z pełnieniem obowiązków służbowych funkcjonariusz publiczny korzysta również wtedy, jeżeli bezprawny zamach na jego osobę został podjęty z powodu wykonywanego przez niego zawodu lub zajmowanego stanowiska. W myśl unormowania art. 231a KK z ochrony prawnej przewidzianej dla funkcjonariuszy publicznych podczas lub w związku z pełnieniem obowiązków służbowych funkcjonariusz publiczny korzysta również wtedy, jeżeli bezprawny zamach na jego osobę został podjęty z powodu wykonywanego przez niego zawodu lub zajmowanego stanowiska. (...)Z tej szczególnej ochrony korzysta tylko taki funkcjonariusz, który stał się przedmiotem zamachu verba legis "z powodu wykonywanego przez niego zawodu lub zajmowanego stanowiska". Przyczyną bezprawnego zamachu ma być wykonywanie przez niego określonego zawodu lub zajmowanie określonego stanowiska. Wymagane jest, by zamach bezprawny pozostał w związku przyczynowym z wykonywanym zawodem lub pełnioną funkcją.

Swoim zachowaniem oskarżony wypełnił znamiona ww. przestępstwa. Niewątpliwie obraźliwe sformułowanie, którego użył w piśmie z dnia 26.10.2017r. pozostawało z związku przyczynowym z zawodem lekarza wykonywanym przez M. B. (1) i pełnioną przez niego funkcją w Zakładzie Karnym w C..

W niniejszej sprawie zaszła konieczność zmiany kwalifikacji prawnej zarzucanego czynu, z uwagi na to, że art. 231 a kk nie ma paragrafów. Należało zatem przywołać właściwy przepis kodeksu karnego. Zarzucanego przestępstwa oskarżony dopuścił się w warunkach art. 64 § 1 kk.

Przy wymiarze kary Sąd miał na względzie dyrektywy z art. 53 § 1 i 2 kk oraz okoliczności łagodzące i obciążające. Do okoliczności obciążających Sąd zaliczył brak samokrytycyzmu wobec swojego zachowania, uprzednią wielokrotną karalność oskarżonego.

Biorąc powyższe pod uwagę Sąd wymierzył oskarżonemu karę 4 miesięcy pozbawienia wolności. Kara ta, w przekonaniu Sądu, jest adekwatna do stopnia zawinienia i społecznej szkodliwości czynu, a jednocześnie spełni cele prewencji generalnej.

Mając na uwadze trudną sytuację finansową oskarżonego – obecnie przebywa w zakładzie karnym, Sąd stosownie do treści art. 624 § 1 kpk zwolnił go od ponoszenia kosztów postępowania.